

[Weikop.]

telsen væk fra forbrugerne. Som loven er udformet, kan monopoltilsynet på aftalte områder skride ind over for urimelige priser og urimelige forhold. Heri sker der overhovedet ingen ændring ved det foreliggende lovforslag. Der kan derimod ske en langsommere reaktion, som jeg har sagt før, i retning af at foretage prisnedsættelser, som det forekommer mig vil være til skade for forbrugerne.

Jeg har gerne villet fremsætte så mange saglige betragtninger over for et forslag, som jeg synes alene har politisk sigte, også fordi jeg i virkeligheden håber på, at flertallet mellem anden og tredje behandling vil kunne komme på andre tanker.

Da vi behandlede afgiftslovene, stod også den højtærede finansminister stejlt på sine forslag under forhandlingerne i folketetinget og også under udvalgsbehandlingen, men ikke desto mindre foreslog den højtærede minister en ændring ved tredje behandling, i øvrigt på eget initiativ. Jeg ved ikke, om måske en eller anden havde hvisket ham i øret, at han på dette punkt var gået for vidt; men mon ikke den højtærede økonomiminister skulle hviske den højtærede handelsminister i øret, at han bør se tiden an og ikke lade en politisk krisetilstand føre til en permanent lovgivning? Den højtærede minister kunne måske lade bestemmelsen blot gælde i et år. Jeg tror egentlig, at flertallet ville stå sig derved; jeg tror, det er et godt råd. Men hertil vil jeg gerne føje, at det kan ikke nytte noget, at flertallet så spørger os: vil I i så fald være med til forslaget? Det er den slags, jeg var lige ved at sige revolverpolitik, der føres for tiden. Vi vil ikke være med til en lov, vi finder er urigtig og urimelig, men det kan da aldrig skade flertallet i dets forhold til erhvervslivet, om det i dag siger, at dette lovforslag trænger til en nærmere prøvelse og vurdering, og det kan vel ske inden for et år. Det ville da selv ud fra flertallets synspunkt ikke kunne skade forbrugerne.

Til slut vil jeg sige, at man skal øjensynlig i fremtiden være noget forsigtig med at slutte forlig om en lovgivning med det radikale venstre og socialdemokraterne. Når man, efter min mening uden skellig grund, et år efter søgte at tilsidesætte eller i hvert fald ændre loven og nu to år efter gør

noget tilsvarende, blæser man i virkeligheden det forlig, man indgik, et stykke.

Baunsgaard: Jeg har forstået på det ærede medlem hr. Weikop, at han ikke var tilfreds med den behandling, som det ærede medlem hr. Tholstrup og jeg skulle have gjort dette lovforslag til genstand for; dette — i forbindelse med tidligere udtalelser af det ærede medlem — har givet mig en meget stærk fornemmelse, der grænser til vished, af, at enhver behandling, der måtte føre til et resultat, der var et andet end det, det ærede medlem måtte være kommet til, i hans øjne vil være urimelig. Det er kun beklageligt for det ærede medlem, at flertallet i folketetinget ikke er enigt med ham i denne opdeling.

Må jeg med hensyn til udvalgsbehandlingen, som det ærede medlem hr. Weikop her har draget frem, sige, at jeg kan ikke indse, at der på noget punkt er gjort mindretallet i udvalget uret, al den stund det fik undersøgt spørgsmålene på de felter, det ønskede det. Man ønskede at få at vide, i hvilket omfang en udvidelse af monopolloven ville betyde en øget administration, og man fik dette besvaret sammen med andre spørgsmål af den højtærede handelsminister. Når man nu taler om en forøgelse af personalet i monopoltilsynet, ser jeg vel, hvad det ærede medlems agt i så henseende er. Han såvel som de øvrige udvalgsmedlemmer fik at vide, at der fra monopoltilsynet uden hensyn til den her foreslåede ændring forelå et andragende til den højtærede handelsminister om en udvidelse af personalet, og det kunne jo passende bagefter bruges på den måde, at man antydede, at det var dette forslag, der var grunden til, at en udvidelse måtte ske. Men man fik altså det svar, jeg har nævnt, og det ærede medlem hr. Weikop må have mig undskyldt, det tager jeg som en saglig motivering, når man fra monopoltilsynet gennem den højtærede handelsminister får at vide, at selve denne ændring efter monopoltilsynets vurdering ikke skulle medføre en udvidelse af personalet.

Må jeg over for udtalelsen om, at vi ikke skulle have taget hensyn til det samlede erhvervsliv, sige, at det kan ikke være det ærede medlem hr. Weikop ubekendt, at man f. eks. fra De samvirkende Købmands-